

Esoterisch Christendom; over de historische Christus

Bewerking van delen uit het boek *Esoterisch Christendom of de kleine Mystериën* door Annie Besant (uit 'Voorwoord' en 'De historische Christus')

Voorwoord

Het edelmoedige verlangen om wat kostbaar is met iedereen te willen delen, heeft het Christendom verlaagd. Uit dat verlangen is ook het idee ontstaan dat het verboden was om de gnosis, de ware kennis, alleen aan enkele mensen te leren. Vergeten werd, wat Jezus volgens Mattheüs zei: "Geef het heilige niet aan honden en gooi uw parelen niet voor de zwijnen". Door de bestaande ongelijkheden tussen mensen niet te erkennen, werden de Christelijke leringen teruggebracht tot een peil dat bereikbaar was voor de minst ontwikkelde mens.

De eerste Christenen deden dit niet. Clemens van Alexandrië waarschuwde al dat er parels voor de zwijnen werden geworpen en dat deze de parels zouden vertrappen.

De lezer krijgt het advies om dat wat in dit boek (*Esoterisch Christendom* van Annie Besant) staat, rustig te overdenken. Want het overdenken brengt het lagere denkvermogen tot rust, en alleen dan kan het verlicht worden door de Geest. Kennis van geestelijke waarheden moet van binnenuit verkregen worden; deze dingen worden "geestelijk onderscheiden" door de goddelijke inwonende Geest, en dat innerlijke licht wordt uitgestort op het lagere denkvermogen. Dit boek is bedoeld als hulp voor mensen die het Licht zoeken. Het brengt het Licht niet. Het zegt alleen: "Aanschouwt het Licht!"

De historische Christus

(de ware, feitelijke geschiedenis; er is ook: legenden en de mystieke Christus)

Volgens helderziende deskundigen is Jezus geboren in Palestina in 105 v. Chr.

Hij was zeer toegewijd aan godsdienst. Voor zijn godsdienstige opvoeding werd hij naar een Esseense gemeenschap in de woestijn van Zuid Judea gestuurd. Op 19-jarige leeftijd ging hij in een Esseens klooster dat bezocht werd door geleerden uit Perzië, India en Egypte. Er was een bibliotheek met werken van de oude wijsheidswetenschappen, waaronder ook uit trans-Himalaya.

Later ging Jezus verder naar Egypte. Hij werd er ingewijd als een leerling van de allerhoogste loge van waaruit elke godsdienst zijn stichter heeft.

De bovenmenselijke reinheid en toewijding maakte de mens Jezus geschikt om de tempel van een verheven Macht te worden, van een machtige inwonende Tegenwoordigheid. De tijd was gekomen voor één van die Goddelijke openbaringen welke van tijd tot tijd gedaan worden om de mensheid te

helpen wanneer een nieuwe beschaving op het punt staat aan te breken. De wereld van het Westen was toen gereed om geboren te worden. Daarvoor moest een wereld-zaligmaker verschijnen, een machtige “zoon van God”, een verheven leraar vol van genade en waarheid, één in wie de goddelijke wijsheid in haar volheid woonde, licht en leven in uitstromende rijkdom. Heer van mededogen en wijsheid die uit zijn woonplaats in de verborgen plaatsen te voorschijn kwam in de wereld van de mensen. Voor deze wereld-zaligmaker was een menselijke vorm nodig.

De mens Jezus gaf zichzelf over als een offer, bood zichzelf onbevlekt aan de heer van liefde aan, die hierin drie jaren van sterfelijk leven verbleef.

Dit wordt in de overleveringen aangeduid als de doop van Jezus.

Van toen af begon Jezus te prediken. In Jezus was de Godheid geopenbaard. Aan die geopenbaarde tegenwoordigheid kan terecht de naam “de Christus” gegeven worden. Er straalde koninklijke liefde van hem uit. Door de vermogens van de vrije geest te gebruiken, genas hij zieken.

Hij werd verworpen door zijn Esseense broeders omdat hij de geestelijke wijsheid rondvertelde die zij beschouwden als hun geheime schat. De leraren en heersers van zijn volk keken jaloers en boos naar hem. Al na minder dan drie jaar brak de storm los en boette het menselijk lichaam van Jezus voor het onthullen van de glansrijke tegenwoordigheid van de bovenmenselijke leraar.

De discipelen waren gevorderde zielen maar hadden nog niet alles geleerd. Gedurende ruim vijftig jaar na zijn lichamelijke dood bezocht hun meester hen in zijn ijlgeestelijk lichaam om hen alles te leren. Zij woonden op een afgelegen plek aan de grenzen van Judea. Deze innerlijke leringen vormden de grondslag van de mysteriën van Jezus uit de vroegste kerkgeschiedenis.

Na volledig onderricht te zijn, gingen de apostelen er op uit om te prediken, waarbij ze geholpen werden door hun meester.

Bovendien schreven de discipelen alle openbare gezegden en gelijkenissen van de meester op volgens hun geheugen, zoals zij het gehoord hadden. En ze verzamelden allerlei verslagen.

De innerlijke leringen die hen door de Christus gegeven waren, werden niet opgeschreven maar mondeling geleerd aan hen die waardig geacht werden ze te ontvangen. De historische Christus is dus een glansrijk wezen dat behoort tot de grote geestelijke hiërarchie die de geestelijke ontwikkeling van de mensheid leidt, en dat drie jaar lang het menselijk lichaam van Jezus gebruikte. Rondom deze glansrijke figuur hebben zich de mythen verzameld die in allegorieën het verhaal van al zulke levens weergeven, omdat deze symbool staan voor het werk van de Logos of de Godheid, en de hogere ontwikkeling van de menselijke ziel.

Maar het werk van Jezus was hiermee niet gereed. De machtige die het lichaam van Jezus gebruikt had, gaf hem de zorg voor de jonge kerk in handen. Terwijl hij zijn menselijke ontwikkeling volmaakte, werd Jezus één van de meesters van wijsheid en nam het Christendom onder zijn hoede. Hij was de rechtstreekse leraar van de ingewijden.

Zijn bezieling hield de gnosis in de kerk verlicht, totdat de onwetendheid zo groot werd dat zelfs zijn adem de vlam niet meer kon aanwakkeren. Hij gaf zielen de kracht om de vonk van mystiek verlangen te koesteren; hij stond de van ketterij veroordeelden terzijde; hij bezielde het werk van filosofen, schilders, genieën, kathedraalbouwers, componisten, mystici, zoekers naar waarheid.

----- / -----